

Kaat, Birro - ja Karja - v'rrava ees.
Wina - Ku eessimesel ja teisel Páral
Paldiski linnas, Leitse -, hobbse - ja tei-
gesugguse kauba Laat.

üles Pent: „Kuse, wennike, ma ollen fa-
jalla kainud, ja mo lapsed piddid seitma —
agga nemad soidavad veel, ja minna
terjan — ei ühhegi mele tulle sedda armo,
mis minna temmale teinud.“ Siis kostis
Jaan: „Ei ma karda! seft kui minna nen-
da wått olli, fui minno wåtimad prae-
ge, siis minnogi issa lõndis, ja muuks kõ
oli hobbone. Õigga fui ta joud hakkas
kadduma, siis talkutasin minna tedda, kui
sullane tallutab funningast. Seddasimma
sodon ka ommast lastest“. „Sedda lootsin
fa, üles Pent, ja ei raatsind nelle alwa-
sauna anda.“ „Ei sa sedda fa olleks jul-
gendki, kostis Jaan, seft fa oiled neid
maast maddast öppetanud kuria tegema,
walletama ja marrastama. „Mis varast
fa meisti tead?“ Küsis Pent künaste.
„Eks sa kaind igga talve meie künide ja
honette fallal? kostis Jaan, ja eks so lap-
sed ei piddand alt sisse puggema? ja kes
fatis neid teisi wanduma, fui meie nende

I.

Ardo Jaan ja Maddise Pent.

Ühhel pühapával läks Ardo Jaan om-
ma poegadega omad suggulassed maat-
ma. Temma isse käis jalla, ja veike Wils-
sem ja Karel ollid hobbose seljas. Nende
wasto tuli Maddise Pent ja húdis emast
jo: wennike Jaan, mis sa teed! Mis ma-
teen? Küsis Jaan. End isse käid jalla,
ja pojaid soidavad, húdis Pent. Kas su-
remat sünd ei olle? Kostis Jaan — Siis